

repræsenteret den Side af vor Søfart, som er den nyttige Side, og jeg synes, at netop dette Ting skulde paaskønne denne Side af Søfarten. Vi maa ofre nok paa den anden Del, nemlig Marinen, der langt fra kan er kendes at være saa nyttig som den praktiske Søfart, som denne Mand har repræsenteret. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale det høje Ting at se velvillig paa dette Forslag, thi det er min Overbevisning, at vi her have med en Mand at gøre, som dels er i Træng og dels virkelig fortjener at faa en Støtte og Paaskønnelse fra Statens Side.

Marineministeren (Ravn): Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Leth-Gspensen) bemærkede, at der var en ringe Stemning i Befolkningen for at gaa med til Pensionering og Understøttelse af Folk, som ikke være berettigede til Pension. Det er naturligvis ogsaa noget, det ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at der ingen juridisk Ret haves i et saadant Tilfælde, og at det derfor kommer an paa, om der er en moralsk Ret dertil. Han anførte saa, at det eneste, han egentlig fandt, der kunde gælde i dette Tilfælde, var det, at det var blevet en Slags Vane at give saadanne Personer, som ikke havde nogen Pensjonsret, en Understøttelse eller Pension for deres Arbejde, men han saa ikke, at der i dette særlige Tilfælde egentlig var nogen Grund dertil. Det har glædet mig at faa en Understøttelse fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen), som jeg ved, ogsaa er bekendt med disse Forhold, og hvad den Mand angaar, som her er Tale om, kan jeg ganske bekræfte, hvad han sagde. Det er en ualmindelig Dygtighed, som han i sine yngre Dage og senere har været i Besiddelse af, og man kan sige, at han i Virkeligheden paa en Maade har gjort Epoke i Navigationsundervisningen, som, da han var et ungt Menneske, virkelig ikke stod paa noget særlig højt Trin herhjemme. Jeg vil derfor ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds varmt understøtte hans Sag i det Haab, at Forslaget gaar over til 2den Behandling, og at det, for saa vidt det kommer i Udvalg, der maa blive behandlet paa en for den paagældende gunstig Maade. De Sammenligninger, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds gjorde mellem Handelsmarinen og Krigsmarinen, skal jeg ikke komme synderlig ind paa. Det er vanskeligt at sige, hvem der gør mest Nytte. Naar der er Tale om Handel, gør Handelsmarinen mest Nytte. Skulde der, som adskillige Gange i Danmarks Historie,

være Tale om at kæmpe for Landet, det's Bestaaen, det's Uafhængighed, det's Være, tror jeg, at i saa Tilfælde vilde det være Krigsmarinen, som fik større Betydning end Handelsmarinen. De Ting synes jeg ikke godt kunne sammenlignes, men det kommer for øvrigt heller ikke det foreliggende Sag ved, og jeg skal derfor naturligvis ikke gaa videre ind derpaa.

Leth-Gspensen: Jeg skal selvfølgelig ikke bestride de fremkomne Erklæringer fra den højtærede Marineminister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen) om, at den Mand, der her er Tale om, har udrettet et godt Arbejde for Samsundet. Det er slet ikke det, jeg overhovedet har talt om. Jeg har kun forsøgt at se paa, om ikke den Betaling, han har faaet derfor, har været forsvarelig, og det tror jeg, maa siges. Naar man giver en Mand ca. 6,000 Kroner om Aaret, er det efter vore Forhold en meget ordentlig Betaling for Arbejdet. En anden Sag er det, om han har haft Beføstninger for Samsundets Skyld; det er da Samsundets Fejl, om det ikke har erstattet saadanne specielle Beføstninger. Naar man her fremhæver om denne Mand, at han har tjent Samsundet i 51 Aar, og regner ham dette som en særlig Fordel, tror jeg, at det er et Forhold, man i Almindelighed ser fejl paa; jeg tror, man bør holde op med den Tale om at ofre sig for Samsundet, naar Talen er om en Mand, der har haft 5—6,000 Kr. om Aaret derfor. Man skulde hellere sige, at Samsundet har forsørgt ham i 51 Aar; det tror jeg vilde være meget mere rigtigt. Naar der bliver sagt, at Manden nu er i Træng, vil jeg henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, hvilket Svar vi andre egentlig vilde faa, hvis vi havde faaet en saadan Vøn i en meget lang Navrække, og saa kom og sagde: vi have ikke noget af leve af. Saa vilde man vistnok sige, at det var vor egen Skyld. Og uden at kende denne Mand tror jeg, at man kan have nogen Formodning om, at han ikke har opfyldt den Betingelse, man stiller for os, at sætte Læring efter Næring, hvis han ikke af 6,000 Kr. har kunnet faa en Smule tilovers til sine gamle Dage. Dersom der var Udset til, at dette Forslag blev forkastet paa Grund af disse mine Udtalelser, vilde jeg være meget betænkelig ved at fastholde mit Standpunkt (Munterhed). Ærede Medlemmer skulle ikke le saa stærkt, thi de maa huske, hvad jeg sagde før, at mine Udtalelser og min Afstemning ikke saa meget slet specielt for at faa dette Forslag forkastet som for at